

Part dels Coberts del Carrer Sió

Una instantània dels Coberts de «Cal Curià» en el moment de ser enderrocats.

Un bell indret que aviat serà reconstruït.

Foto: Josep M.ª Fijuan

SUMARI:

El lector opina
Curs de català
Agenda
Editorial
Història i anecdotari
Les notes finals
La Coral d'Avui informa
La Comarca
La Ribera del Sió
Contestació a l'amic
 Guillem Viladot
El Ton de Dolçmunt
Els nostres Pobles i el
 nostre país
Informació esportiva
Festa Major
L'Ajuntament informa
Som a Riella:
 Les cinc mil pessetes

Director: Joan Puig i Ribera
Subdirector: Jaume Cuñat i Mata

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà
Jaume Cots, Oriol Colomer, Josep M.ª Lluch,
Pere Mora, Jordi Padullés i Josep M.ª Pijuan

Col·laboradors: Miquel Aguilà, Ramon Creus,
Jaume Brils, Joan Novell, Lluís Pons,
Deudat Pont i Guillem Viladot

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)
Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració
Carrer la Plaça, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 400 ptes.
Estranger 450 ptes.
Número solt 40 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat contractada anual:

Una pàgina	3000 ptes. al mes
1/2 »	1500 »
1/4 »	750 »
1/8 »	400 »

Anuncis solts, 50 % d'augment

Ajut especial: 1000 ptes. a l'any

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79
o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81
Jaume Cots - Tel. 39 01 32

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIO, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig

Els escrits que arribin a SIO, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10) abans del dia 25 del mes anterior.

El fet lingüístic a casa nostra continua essent un problema; s'ha d'anar més vers una normalització.

Si ens posem a analitzar la qüestió, ens adonem que el Congrés de Cultura Catalana va fer un gran esforç per ajudar la nostra llengua, es van muntar campanyes com la de demanar l'ús oficial del català i la del català al carrer. La tasca portada a terme pel C.C.C. ha estat fructífera i la podem qualificar com el punt de partida d'una colla d'esforços encarats en la consecució del català com una llengua "normal". Un cas que ens demostra que no hi ha hagut cap aturament és l'existència de la Comissió Coordinadora de Lexicografia de Ciències, integrada per diferents entitats pertanyents a medicina, farmàcia, construcció, matemàtica, física, agricultura, etc. que, d'una manera senzilla i metòdica, va donant a conèixer el vocabulari específic de diversos camps.

Jo, per tal de continuar treballant en la normalització de la llengua, proposo llençar des d'aquí i en col·laboració amb l'Ajuntament, una campanya que doni a conèixer el DICCIONARI BASIC DE LA CONSTRUCCIO, redactat per l'I.T.E.C., on es recopilen els mots emprats en tots els rams de la construcció: des de fuster, electricista... fins als propis de paleta. Són mots una part coneguts i una part nous, degut a l'evolució tècnica que ha sofert la vida.

Aquelles enganxioes que ens recomonaven "aprenquem el català", avui són vigents. Jo hi afegiria: "que cada treballador en el seu ram domini el seu llenguatge específic".
Josep MORA

CURS DE CATALÀ

S'ha de donar les gràcies al nostre Ajuntament i a la conselleria de cultura per haver patrocinat el curs de català i també al col·legi de religioses per la bona acollida que ens han dispensat.

Començada la segona quinzena del passat mes d'octubre, aparegueren, als llocs més cèntrics de la nostra Vila, uns cartells on anunciaiven l'inici d'un nou curs de català.

No duïtem ni un instant a matricular-nos-hi. Ens reunim una seixantena d'alumnes per emprendre el curs, els quals es repartiren en tres nivells. En parlar del primer nivell, veritablement la majoria ens trobàvem un xic desplaçats i, "per postres", ni tan sols sabíem escriure correctament el nostre nom de pila.

Però ben prompte es trobà la unió entre mestre i alumnes i a treballar s'ha dit! Les primeres classes no foren pas ben fàcils, però fou tan gran l'interès que hi posàrem tots els companys i companyes, que a mesura que transcorria el curs ens adonàvem del malament que ho fèiem al principi.

Se'ns va fer unes conferències, on tenia entrada tothom, les quals, foren molt interessants i amenes a càrrec dels senyors Josep Vallverdú, Joan Novell i Joan Puig, explicant-nos la història de Catalunya, així com també, la fonètica de les comarques catalanes, etc., etc.

Total que, entre dies d'escola, conferències i una trobada que realitzàrem al camp, on fèrem un canvi d'impressions sobre el curs, computàrem la cinquantena de classes.

Una vegada acabat el curs, el qual crec que ha estat molt profitós, almenys ho considerem els que hi hem pres part, em trobeu a Sió, possiblement hi haurà algú que pensarà, bé un altre a qui se li comença a grillar la "ceba", doncs no! amic lector, la meua manera d'ésser no és d'agafar-me les coses com se sol dir massa a la valenta, encara que haig de confessar que quan vaig als llocs procuro no tenir les mans plègades i menys si he de fer treballar un bolgraf.

Creo que l'Ajuntament tingué bon encert a contractar la labor dels mesrtes J. Puig, E. Caufapé i P. Mora.

Malgrat tot, sembla que els Agramuntins no ens hi llencem massa a voler-lo aprendre, perquè en una població d'uns cinc mil habitants crec que la matrícula fou bastant minsa. Cal recordar que alguns ja en saben, altres que tan se'ls en fa, uns tercers que no poden venir i uns quants que no troben el camí. En quant als qui no poden venir a aprendre'i perquè són gent que tenen obligacions familiars, francament jo els felicito que no vinguin i que per molts anys les puguin complir, perquè quan també les tingui jo, ben poc em preocupà si feien cursos o no, com altres que en treballar en jornades intensives, queden partits de mig a mig. En quant als qui no troben el camí, o millor dit, els fa una mica de respecte el participar en classes mixtes d'adults, crec que s'harien de treure aquest complex.

El català tots el parlem i, com el parlem? Mireu, avui que és l'època en què bé, en canvi si dieu (milló), que és una paraula incorrecta, tothom ho trobarà es parla tant de les pessetes, si diem milió, a molts potser no els sonarà massa normal. Avui que és l'època, més o menys, en què tothom menja, si diem entrepà, potser tampoc, en canvi, si dieu un (bocadillo) sembla que fa més bonic.

Si la nostra llengua volem parlar, llegir i escriure bé.

Vulguem o no vulguem, un curs de català haurem de fer.

Paulí RIBERA i MARQUILLES

AGENDA

JUNY

dimarts, 3 — LLADRES O LLADRE

I ja una mica fins, han estat els que han robat, aquesta nit passada, l'empresa de maquinària agrícola J. Martorell, S.A. Han entrat per una finestra que dona al Sió, adormiren el gos que tenen dins els tallers, i pujaren a les oficines, encarant-se directament a un calaix de la taula del despatx i, empalancant-lo, s'han emportat unes 130.000 pessetes que allí hi tenien.

dissabte, 7 — NATACIO NOCTURNA

Els empleats municipals, aquesta nit passada, han "pescat" banyant-se, als dipòsits del parc del Convent, uns xicotets de la Vila, als que se'ls han aplicat les corresponents sancions per aquest acte tan poc cívic.

CINEMA

Aquesta tarda, al cinema "Avenida II" i patrocinat per la Conselleria d'Esports de l'Ajuntament, s'ha projectat un film sobre les Olimpíades de Montreal '76, amb assistència de bastant jovent, que prèviament havien estat invitats en els seus respectius col·legis.

SOPAR

Com a cloenda del curs de català d'enguany organitzat per la Conselleria de Cultura i patrocinat per l'Ajuntament, la cinquantena d'alumnes que hi han assistit, més familiars dels mateixos, han celebrat un sopar de germanor, que ha tingut lloc en un restaurant local.

diumenge, 8 — FESTA DEL CORPUS

Com sia que el dijous de Corpus enguany ha estat declarat dia feiner, la festa s'ha traslladat a aquest diumenge. La processó, amb el recorregut dels darrers anys -plaça de l'Església, plaça del Mercadal- s'ha fet a les 7 de la tarda, i amb l'assistència, també tradicional, dels infants de la Primera Comunió que, precisament aquest matí i degut al seu gran nombre, l'han celebrada els del segon torn. El primer torn ho féu el passat diumenge 25 de maig.

TEATRE

El Grup Escènic Agramuntí s'ha traslladat a Vilanova de Meià per oferir a la gent d'aquelles contrades, en sessió de tarda, l'obra de teatre "Necessito una infermera" que tant d'èxit ja va tenir a la nostra vila.

dilluns, 9 — ESGLAI

Aquest matí, un cotxe parat al carrer A. Guimerà -davant del Banc Central- i sense ningú en el seu interior, s'ha posat en moviment i, marxa enrera, ha anat davallant sense parar-se fins a topat amb la marquesina tancada del bar Carreiras, on ha trencat uns testos i un vidre de la mateixa. Sortosament, la cosa no ha tingut majors conseqüències.

divendres, 13 — ESCAMPALL

D'unes quantes tones d'ordi, s'ha produït aquest matí, en rebotar-se una sitja d'obra, de la granja Sant Antoni, situada al carrer del Camí Vell de Mafet, tocant al canal d'Urgell, on també n'hi ha caigut alguna quantitat.

DISSORT

En una casa del Raval de Puigverd s'ha penjat un home de vuitanta anys. Ho ha fet en la seva mateixa cambra, i han hagut de forçar la porta per entrar-hi.

ASSEMBLEA

EL CLUB TENIS AGRAMUNT ha celebrat la General Ordinària en un restaurant de la Vila. Entre altres acords, s'ha pres el d'augmentar la quota dels socis, amb vista a la futura edificació del seu local social. Potser el més remarcable ha estat l'escassa assistència d'associats. Són més de dos-cents els afiliats i només se n'hi presenten SETZE! Sobren els comentaris.

dissabte, 14 — CONCERT DE FLAUTES

Una vegada més, en el marc de l'Església Parroquial i davant d'un públic no massa nombrós, el Grup de Flautes de la Coral d'Avui ha ofert, aquest vespre, un concert molt acurat amb un repertori de diferents peces, en tres de les quals hi ha actuat també un jove violinista de la Vila. Hem de fer ressaltar l'assistència del nostre Sr. Bisbe Joan Martí, que es trobava aquí, ja que aquesta tarda ha impartit el sagrament de la Confirmació a un nombrós grup de nois i noies de la parròquia.

(segueix)

EDITORIAL

VIATJAR EN VACANCES

Fer vacances sovint suposa organitzar la vida a l'inrevés d'allò que és normalment. Aquest fenomen explicaria el per què molta gent es passa les vacances viatjant. L'home, en el decurs de la història, ha esdevingut un ésser sedentari encara que en el seu si conservi algun vestigi de l'antiga vocació migratòria.

Bé, potser que anem a pams en fer aquestes afirmacions, perquè no deixa d'ésser menys cert que l'home, amb els mitjans de comunicació que disposa actualment, s'ha convertit en l'ésser més viatjador de la història de la humanitat. Fins ens atrevim a afegir que viatjar per a molts ha arribat a ser un esport indispensable; viatjar ha vingut a ser una manera d'omplir el diumenge, un pont o les vacances...

No volem negar els valors positius que comporta el viatjar; tanmateix haurem d'admetre que n'hem perdut el sentit estètic. Viatjar hauria de ser alguna cosa més que agafar el cotxe i plantar-se en una hora i mitja al xalet de Salou o al càmping de La Seu. Viatjar hauria de ser alguna cosa més que anar d'una punta a l'altra dels Països Catalans, sense aturar-nos a veure i a conèixer els pobles i la gent que els habita: tot passant de llarg amb el cotxe brunzent. Viatjar, hauria d'ésser mirar endavant i mirar endarrera, aturar-se i reposar, reemprendre i parar... Viatjar hauria de ser com anar amb carro (i no és pas nostra la idea, que ja fa dos anys que la portaren a terme una colla de joves).

Anar a passar unes vacances en terres estrangeres és un esdeveniment que afortunadament cada any hi ha més gent que pot realitzar. Descobrir, anar a conèixer noves terres és l'aspecte més humà que resta a aquest viatjar forassenyat de les vacances. Però també ací es dona sovint una paradoxa, ja que són molts aquells que, amb vocació colombiana, van a "descobrir" terres estrangeres quan no han descobert la pròpia!

SIO

AGENDA - Continuació

TELEFONS

Des de les 24 hores d'avui, entrarà en funcionament el servei telefònic automàtic internacional en diferents pobles de Lleida. Des d'ara, docs, els abonats d'Agramunt podran parlar directament amb 21 països d'Europa i també amb Marroc.

dissabte, 21 — XESCO BOIX

La quitxalla, aquesta tarda i a la plaça Mercadal, s'ha divertit qui-sap-lo amb l'actuació d'aquest animador, que canta cançons i conta rondalles per a la juvenalla. Amb ell hi han col·laborat l'Agrupament Escolta d'Agramunt (CAU). L'acte ha estat patrocinat per l'Obra Cultural de la Caixa.

diumenge, 22 — FUTBOL

No ha pogut ser el pujar a 1.ª regional. El F.C. Agramunt, aquesta tarda i al camp Municipal d'esports, no ha reeixit a remuntar el resultat advers del diumenge passat al camp del Sant Maur, d'Igualada -en partit de promoció-, i on perdé per 4 a 3. Avui, i en el partit de tornada s'ha hagut de conformar amb un empat a 2. Llàstima, perquè l'ambient d'abans del partit ha estat fabulós, moltíssima gent -més de 2.000 persones omplen el camp... "majorettes", banda de trompetes i tambors, pancartes, bombos, soroll, crits animant l'equip local. Al final, decepció, cares llargues i... a esperar un altre any.

dimarts, 24 — MONUMENTS LLEIDATANS

Llegim als diaris que, per la Direcció General de Belles Arts, ha estat declarat monument històric artístic l'Ajuntament d'Agramunt, considerat una de les edificacions civils més importants de les que es conserven a les terres de Lleida, i junt amb l'Església i la plaça porxada, un conjunt arquitectònic de gran bellesa.

dijous, 26 — HOMENATGE

Amb motiu d'haver-li estat concedida pel Ministeri corresponent, la Medalla del Mèrit al Treball, al nostre convilatà Sr. Ramon Roça i Sala, les onze empreses de les que és fundador i impulsor li han ofert un sopar d'homenatge en un hotel de la nostra localitat. Hi han assistit quasi la totalitat dels assalariats de dites empreses, uns 440 en conjunt. Amb la imposició de la Medalla obtinguda, l'entrega d'un obsequi adquirit mitjançant els donatius voluntaris de tots el empleats, la distribució a cada un dels assistents d'una reproducció en coure del guardó obtingut per l'homenatjat i unes paraules d'agraïment del Sr. Roça, no exemptes de caliu emocional, finalitzà l'acte.

divendres, 27 — "ELS JOVES D'AVUI"

Es el títol amb què s'ha presentat una revista-musical, organitzada pels alumnes de 8.è d'E.G.B. del col·legi Nostra Sra. dels Socors, i que ha tingut lloc al Casal, aquest vespre, davant de nombrosa assistència.

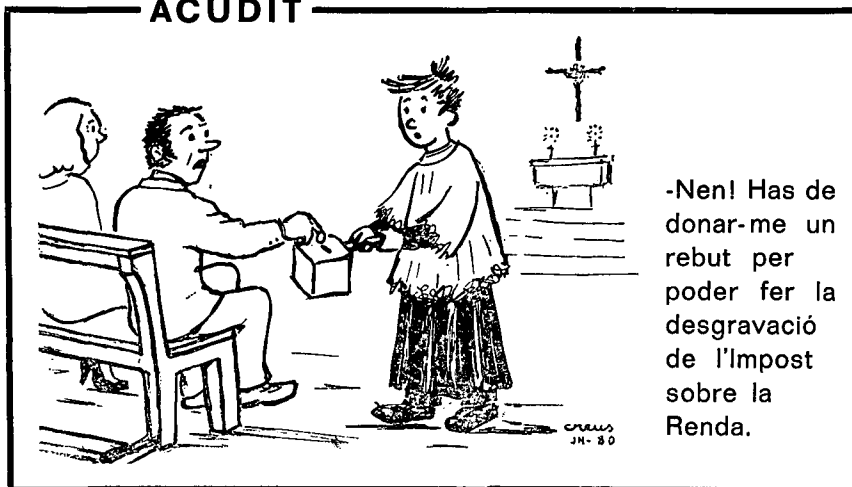
dissabte, 28 — INCENDI

Aquest migdia hem encetat els incendis d'enguany i que voldríem que fos l'últim. S'ha produït, d'una manera fortuïta, en un rostoll de la partida de les Serres, propagant-se a un camp vel. Els danys no han estat molt quantiosos, ja que s'ha pogut sufocar de seguida. Potser ha estat així gràcies al servei contra incendis que, en previsió dels possibles en aquesta època estiuenca, s'ha organitzat a la Vila per aquests dies de collita.

diumenge, 29 — MALA COLLITA

Encara que per arreu es presenti una bona collita de cereals, a les nostres contrades, enguany, serà molt migrada. Tan sols es comença a segar, però ja es pot afirmar que feia anys que no resultava tan dolenta.

ACUDIT

-Nen! Has de donar-me un rebut per poder fer la desgravació de l'impost sobre la Renda.

Confeccions AGRAMUNT

Avda. M. Jolonch, 44 Tel. 39 00 17

Electricitat ALBAREDA

Pl. Mercadal, 9 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ

Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL

Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE

Avda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET

Carrer Institut Tel. 39 09 99

MAGATZEMS COTS

Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

FERRETERIA ESCOLÀ

Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ

Avda. M. Jolonch 28 Tel. 39 07 85

Material Construcció A. ESTEVE

Avda. M. Jolonch, 6 Tel. 39 02 60

FOTOS FONT

Sió, 31 Tel. 35 04 34 · Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió

Pl. Pou, 22

Planxisteria GARCIA

Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

SABATERIA HUGUET

Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Carnisseria JORDINA

A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH

Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

QUEVIURES MORA

Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA

Sió, 8 Tel. 39 02 14

Queviures Cal PANTON

Avda. J. Mestres Tel. 39 01 41

Electricitat i Fontaneria P. RIERA

Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

TORRONS ROIG

Avda. M. Jolonch Tel. 39 02 23

Taller Miquel ROVIRA

Avda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Panyeries SABADELL

A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA

Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Esparteria Josep M.ª TORRES

Sió, 35 Tel. 39 08 39

Rafael VALLVERDÚ

l'Hospitalet de Llobregat

Història i Anecdofari

Es fama que abans la gent estava més alegre que no pas ara i era més propensa a cantar cançons i cobles. En aquell temps al cel només es sentia soroll quan trobava i a la terra no hi funcionava cap motor. Hi havia tranquil·litat d'esperit i silenci ambiental i en aquest marc la cobla sorgia espontània, expressant l'amor, motejant el vel o, simplement, fent llista d'una sèrie d'elements.

Avui anirem de cobles, la qual cosa sempre resulta estimulant de cara a l'estiu, temps de nyonya i de vacances.

PER AMUNT ES VA A AGRAMUNT-PER AVALL TAMBE S'HI VA-SI VOLEU LES NOIES MAQUES-ANEU A CASTELLERA. Aquesta se la degué inventar un xicot agrumuntí que festejava a l'altra banda de la serra. Sense moure'ns de la comarca trobem: HOSTAFRANCS I CON-CABELLA-LO FLORET DE LA RIBERA-PERO SI EM DES-SIN A TRIAR-A SEDO ANIRIA A ESTAR. I aquesta altra: MARIA PEL BE QUE ET VULL-NO ET CASIS A LA RIBERA-NO ET DARAN SINO BAJOQUES I FLORS DE CARABASSERA. Aquesta darrera devia sorgir a l'Urgell, quan aquelles contrades eren una plana resseca i saladera. A la Ribera, en canvi, amb un Sió més cabalós que no pas ara, hi abundaven les hortalisses, les bajoques (mongetes tendres) i les flors de carabassera utilitzades antigament com a verdura.

Les que segueixen demostren que l'existència i la problemàtica dels caps de setmana no són cosa moderna. JA VOLDRIA QUE FOS TARD-JA VOLDRIA QUE FOS VESPRE-I AVUI QUE FOS DISSABTE-I DEMA QUE FOS DIUMENGE. EL DISSABTE ES L'ESPERANÇA-EL DIUMENGE ES L'ALEGRIA-I EL DILLUNS AL DEMATI-JA NEIX LA TRISTESA MIA. L'única diferència amb els temps actuals és que avui l'esperança ja comença el divendres.

ASOMATE A LA VENTANA.CARA DE ESPEJO BRILLANTE-QUE AUNQUE YO NO TE CORTEJE-SOY AMIGO DE TU AMANTE. QUITATE DE LA VENTANA- QUE ME PRIVAS EL CANTAR.ECHATE UN POQUITO ADENTRO-QUE BIEN PUEDES ESCUCHAR. QUE TE PONES EN LA

CARA-QUE TAN COLORADA ESTAS-UNA POQUITA DE GRACIA-AGUA CLARA Y NADA MAS. Semblava que les coses importants -l'amor per exemple- s'havien de dir en castellà, o tal vegada ja pressentien la cooficialitat dels dos idiomes. Però, vaja, ací en tenim una en la nostra llengua, ironitzant amb la tafaneria femenina: LES XIQUES DE PERAMOLA-TOT HO VOLEN SAPIGUER-EN UNA LLIURA DE CIRERES-QUANTS PINYOLS HI POT HAVER.

Tornem al castellà, amb una de ben moral: EL SOL LE DICE A LA LUNA-RETIRATE BANDOLERA-LA MUJER QUE VA DE NOCHE-NO PUEDE SER COSA BUENA. I una altra lletra lleugerament maliciosa: LA LUNA SE VA PONIENDO-POR LA RAYA DE ARAGON-MARIA SI BIEN ME QUIERES-AHORA TIENES LA OCASION.

Les Maries sempre abunden a les cobles, heus ací una altra relativa a la participació femenina en les labors agrícoles: MARIA DE LES QUARANTA-TU EN SERAS LA VERMADORA-COMPRAREM UN FALÇONET-RAÏMS A LA PORTADORA!

Una mostra de cobles-catàleg: SANT URBA DE FORADADA-I SANT JAUME DE MONTCLAR-AMB SANTA FE DE TUDELA-I LA MARE DE DEU DEL PLA. MONTSONIS I FORADADA-MARCOVAU I PARADELL-SI VOLEU QUE US LES DIGA-LES QUATRE CIUTATS DEL REI.

Per la seva expressivitat transcriu l'andanada dialectal amb què la gent de Montargull obsequiava el veïnat de Torrèc: TORREGALLS DE MAL DINER-MALA BALA US TRAVESSE-NO TENIU CABELLS AL CAP-NI COSTELLES AL COSTAT-NOMES UNA XICA, XICA-QUE EL DIMONI US HI TRAFICA. Són tan rebuscats els termes, que l'autor devia quedar ben descansat, una vegada la va haver enllestida.

Acabaré amb una cobla ben adient i oportuna per a la present ocasió: CANTA TU Y CANTARE YO-LOS DOS IREMOS CANTANDO-CANTA TU QUE AMORES TIENES-QUE A MI YA ME VAN PASANDO. L'important, però, és que no perdem el bon humor.

Lluís PONS i SERRA

Auto - Escola

Martí

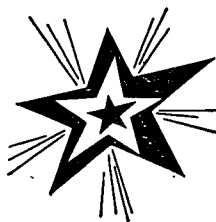
Cotxes de Lloguer

Ripoll

Urbanització
Verge del Socors
Telèfon 39 01 61

Fruites Serra

JOGUINES
OBJECTES
REGALS

l'Ultima Novetat

Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

LES NOTES FINALS

El curs escolar 79-80 ja s'ha acabat. Els nois i noies dels nostres centres escolars ja han passat la "dura" prova dels exàmens finals. Uns amb l'aprobat a la butxaca i d'altres amb el "terrible" suspens o insuficient, com es diu ara, i amb la terrible i pesada càrrega d'haver d'estudiar durant l'estiu.

Aquesta és una de les preocupacions més amoïnoses de la majoria de les famílies que tenen els seus fills en edat escolar. El trauma que sol ocasionar "l'insuficient" final, tant al nen com als pares, sol ser la majoria de les vegades desmesurat. Si per una banda hi ha famílies que no es preocupen gens ni mica dels seus fills en l'aspecte dels seus estudis, n'hi ha d'altres que sovint, davant els mals resultats de les notes, actuen amb un excèssiu rigor. I és llavors quan es donen aquests casos, que darrerament se n'ha fet ressò la premsa, d'alguns comportaments presos pels estudiants deguts a la por, que fins i tot han arribat al suïcidi.

Dueu actituds he pogut observar en alguns pares quan el nen sol tenir sovint males notes. Una, la d'aquells que han arribat al convenciment que el seu nen no serveix per estudiar, que "no té cap" o que "no li entra"; i així ho solen manifestar davant el mateix nen, el qual si ja era una mica gandul i despreocupat se'n torna més, i la seva actitud a la classe és del tot passiva i ociosa empenyent a altres companys cap al seu terreny. I l'altra és la d'aquells pares que degut a una mala entesa preocupació pels estudis del seu fill, només posen el crit al cel quan vénen les males notes; aleshores tot són crits, males cares i fins i tot alguna "plantofada"; però al cap d'un parell de dies ja ha passat tot. Es com una tempesta que molts nens i nenes saben que ha de passar cada dos mesos, i això, un ja s'hi acostuma.

Els pares han de preocupar-se de l'educació i de la bona marxa dels estudis dels seus fills. Diria més, la tasca dels mestres i professors ha d'estar complementada i lligada ben estretament amb la dels pares. Aquests haurien de mantenir uns contactes periòdics amb els educadors

dels seus fills per trobar les arrels dels problemes que poden ocasionar uns baixos rendiments escolars, així com intentar que en les hores que els nens estan a casa, aquests dediquin alguna estona a preocupar-se pels seus estudis. Hem de pensar, i això s'oblida fàcilment tant als pares com als alumnes, que les notes finals que el professor assigna a cada alumne, no és la puntuació obtinguda en l'examen final, sinó que és l'avaluació de les actituds, dels coneixements i de l'esforç mantingut durant tot el curs.

Hem de saber i comprendre també, que no tots els nens són iguals. Uns ja de per si mateixos, fan allò que hom els encomana; altres tenen una més fàcil captació i comprensió d'allò que hom els explica, aquests no solen crear mai dificultats. Són doncs, aquells mandrosos i despreocupats o bé, aquells altres que els costa més entendre i retenir les idees i els conceptes, els que solen crear aquests problemes. I són precisament aquests en els que hi hem de ficar el coll, pares i mestres conjuntament, per saber trobar la manera, el mètode, per a superar els insatisfactoris resultats. Cal tenir en compte també, la influència que exerceix l'ambient on viu i creix el nen. Un mal ambient familiar amb discussions i fortes desavinences entre els pares, per exemple, solen ser la causa d'un comportament i rendiment escolar fora del normal.

Els pares, doncs, juniament amb els mestres hem de fer, diria jo una labor d'equip ben connectats, per a poder treure el màxim profit d'aquella persona que estem formant. I si, amb tot i això, no aconseguim aquells resultats que voldríem, no ens desesperem. En aquest món si hom emprèn un treball amb il·lusió i amb ganes, podrà també guanyar-se la vida, que sembla que sigui, al cap i a la fi, la preocupació més gran que tenim pels nostres fills.

Miquel AGUILA i BARRIL

B. COMENCE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 07 18

La Coral d'Avui, informa

En primer lloc, hem de deixar constància de la participació de la Coral Infantil Bon Cant, als Aplecs de Barcelona i Verdú, celebrats recentment.

I continuant parlant de la Coral Infantil, representa també un gran recurs de la Coral d'Avui, cara el seu futur així, de quan en quan, alguns membres passen a la Coral gran, una Coral sempre jove però amb molta experiència per endavant

XV APLEC DE LES TERRES DE LLEIDA

Enguany ha estat la ciutat de Mollerussa l'encarregada d'acollir aquest Aplec. Així el passat dia 1 de juny es desplaçaren un total de 22 grups Corals d'arreu de la Província, Andorra i Flix. Es desenvolupà tal com és tradicional i, potser la manca d'organització en alguns aspectes, fou la nota negativa. Cal remarcar la presència al Concert de la tarda del President de la Generalitat, en Jordi Pujol.

ELECCIO NOVA JUNTA

Constituïda legalment, la Coral d'Avui, es reuniren en Assemblea General tots els socis que formen aquesta entitat. El primer punt a tractar va ser l'elecció de la nova junta directiva; després de celebrades les votacions, els membres elegits i càrrecs atorgats foren:

PRESIDENT: Josep Lluís Puebla; **VICE-PRESIDENT:** Josep M.º Roqué; **SECRETARIA:** Teresa Prados; **TRESORER:** Albert Pijuan; **VOCALS:** Jaume Cunyat, Maribel Llorens, Miquel Pla, Núria Solé, Xavier Cots i M.º Angels Escolà.

CONCERT DE FLAUTES

El passat dia 14 de juny tingué lloc, en el nostre marc incomparable de l'Església Parroquial, un magne Concert de Flauta dolça a càrrec del Grup de Flautes de la Coral d'Avui, sota la direcció d'en Ramon Casals. S'interpretaren tot tipus d'obres clàssiques, amb especial preferència de Joan Sebastià Bach. Malgrat la poca assistència de públic, fou un èxit complet i en execució de les obres es notà una millora digna de menció, un acte cultural que mereix la nostra acceptació en especial quan ens trobem que, a la nostra Vila, aquests actes culturals són molt escassos.

COSTA DAURADA

Roda de Berà (Tarragona)

Venda d'apartaments en primera línia de mar o en poble a 2 Km. de platja: tranquil·litat, aigua sana i abundant, tota mena de serveis.

Qualsevol forma de pagament pot ésser bona per a nosaltres.

Consul-ti'ns

Tel. 93/788 74 32

DIADA DE GERMANOR A ARTESA DE SEGRE

Com sigui que a la veïna població d'Artesa de Segre, posaven en marxa la Coral Infantil i, a conseqüència d'assolir la direcció de la Coral, el nostre director en Ramon Casals, ens invitaren a la Coral d'Avui a col·laborar a la festa; l'acte tingué lloc el passat 21 de juny i en el marc de l'Església Parroquial, on es celebrà un Concert.

Començà l'acte amb l'actuació de l'Orfeó Artesenc, seguint amb la imposició del nom a la Coral Infantil. El total de noms presentats foren 94 i per tal motiu el jurat, després de deliberar amb consciència elegí «Brots d'Il·lusió». A continuació, es presentà per primera vegada, davant el públic d'Artesa, la Coral Infantil «Brots d'Il·lusió», sota la direcció de dues monitores de l'Orfeó Artesenc. Per acabar l'acte es presentà la Coral d'Avui que, conjuntament amb l'Orfeó Artesenc, interpretaren obres de caràcter popular que feren que el públic sortís satisfet. La direcció general del Concert fou d'en Ramon Casals.

La creació de la Coral Infantil ha de representar, tal com és ací a Agramunt, la continuïtat de l'Orfeó Artesenc. Felicitats!

I per avui res més, la Coral segueix la seva tasca cultural pel bé del poble i per altre lloc, per al curs que ve, ja tindrem el nou local d'assaig en condicions.

Jaume Cunyat i Mata

BANC CENTRAL

el seu banc amic

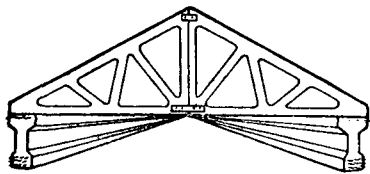
Més de 1596 Sucursals i Agències

SUCURSAL D'AGRAMUNT

Àngel Guimerà, 5

Tels. 390093 i 390008

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

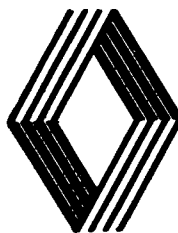
Tel. 39 07 36

Turrone's B.V.

CHOCOLATES *Viladís*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per VICENS - BONET, S. A.

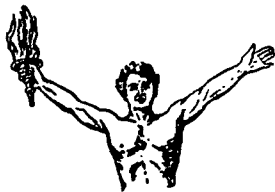

Servei RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Ctra. Artesa - Tàrrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34 AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Electrodomèstics
VILANOVA

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Tel. 39 08 90

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142
AGRAMUNT

MAFET D'AGRAMUNT (Informa, Antonieta)

JUNY, dia 1 - PRIMERA COMUNIO: En ésser el poble petit, sols varen rebre Jesús, tres criatures: en Pere, La Montse i la Maria dels Angels; aquesta última, resideix a Barcelona, però, preferí Mafet, per a aquesta celebració.

VOLTA CICLISTA: El dia 11, a tres quarts de cinc de la tarda, enmig de gran xibarrí, va passar la volta ciclista a Lleida. Va ésser molt lluida, gràcies als cotxes de propaganda i als biciclistes, els quals, anaven tots en grup, exceptuant-ne dos o tres que foren els últims.

BELLVER D'OSSO (Informa, Jordi Pedró)

JUNY, dia 20. - FI DE LA TASCA ESCOLAR: Alguns alumnes de B.U.P. ja fa més dies que han acabat la seva tasca, però, avui definitivament, ja han acabat tots, tant els d'E.G.B. com els de B.U.P. Ara, doncs, mans a la feina per tornar a arreglar el "CAU", que gairebé ja s'havia perdut.

Dia 23. - REVETLLA DE SANT JOAN: El primer acte del jove i com a inici del "CAU", hem intentat d'organitzar una petita festa de revetlla. Tant joves com grans, mitjans i petits, tots han fet cap a la pista, després hi ha hagut coca per a tothom.

MOTFALCO D'AGRAMUNT (Informa, Teresa)

JUNY, dia 8. - COMUNIO: Aquest dia es va celebrar, a l'Església de Sant Miquel, la Primera Comunió d'En Joan Carles Novell i Gomà. La missa va ésser a càrrec de mossèn Joaquim Boneta que, amb el seu sermó, va donar realç a una festa tan bonica com és aquesta.

Dia 15. - EXCURSIO: Com a comiat del primer curs de Catalunya, es va fer una excursió a Tarragona, passant per Poblet i per "Río León".

Dia 23. - REVETLLA: Com cada any en aquestes dates, vàrem fer un gran foc a la plaça, quasi una mini-falla, d'uns quatre metres d'altura. Al damunt d'una gran pila de llenya ben arreglada, els minyons hi varen instal·lar un ninot, les flames varen ser gegants, il·luminant tot el poble.

MONT-ROIG DE SIO (Informa, Carme Pijuan)

Els passats dies 8, 15 i 22, van tenir lloc les proclames matrimonials del jove de Mont-roig, Jaume Pla i Aguilar, amb la noia Josefina Serra, natural i veïna de Mafet.

Per altre lloc farà el mateix la noia, també de Mont-roig, M.ª Roser Noguera Creus amb el jove Joan Bargués, natural i veí de Calaf.

JUNY, dia 15. - EXCURSIO: Una petita excursió, programada pel 1.er curs de català d'Ossó, va tenir lloc el passat dia 15, amb destí Poblet, "Río León Safari", "Poble Espanyol" i Tarragona, va ser una excursió molt maca, esperem que l'any pròxim hi puguem tornar.

Dia 23. - SANT JOAN: Gran foc de Sant Joan, tots el joves del poble, junt amb la quitxalla, van fer un gran foc seguit de petards i palles borratxes molt lluminosos. Tot seguit, tingué lloc la gran cuita de dos bens, pagats pel Municipi, i es celebrà un gran sopar de Germanor per a tots els veïns que hi van participar.

PUIGVERD D'AGRAMUNT (Informa, Joan)

JUNY, dia 9. - CAMINS: S'han arreglat els camins de la "Serra, Cavalcades, Farran" i el del camí vell d'Agramunt.

EXCURSIONS: Uns quants alumnes de 6.è d'E.G.B. del poble varen anar a Barcelona amb tots els del Col·legi Nacional d'Agramunt.

També els alumnes de l'escola de Puigverd, junt amb els de l'escola de Montclar, anaren a Tarragona i al Safari.

Dia 23. - FOC DE SANT JOAN: Es va fer la tradicional foguera de Sant Joan, a la Plaça de l'Església, amb una gran tirada de petards.

PREIXENS (Informa, Eva)

JUNY, dia 14. - DESAPARICIO: Ha desaparegut un home. El divendres al matí, els veïns de Preixens, van organitzar una mena de batuda per localitzar Joan Torres i Balaguró, de 67 anys, sense cap èxit. Es tem un fatal desenllaç, ja que una setmana després encara no se'n sap res.

Dia 23. - FOC DE SANT JOAN: Amb la presència de la majoria de gent del poble, aquesta nit, hem encès la foguera de Sant Joan; les flames pujaven uns bons metres enlaire i eren celebrades amb una bona tirada de petards per part de la quitxalla. Una tradició ben arrelada als Països Catalans.

OSSO DE SIO (Informa, Xaxier)

Dia 23. - REVETLLA DE SANT JOAN: En aquest dia tots els nois i noies van organitzar una gran gresca. Es va fer un gran foc i seguidament es va fer el sopar amb coques amb arengada.

Dia 25. - JA HI SOM: Aquest dia ja es va començar a notar l'arribada de les recol·lectores per arregar la petita collita que aquest any, el temps, ens brinda; sumant aquest problema a la política degradant que porta el govern, dins d'aquest sector, fa que la situació sigui insuportable.

FUNERÀRIA

R. LLORENS

Estudis Nous, 15

AGRAMUNT

TALLER

Jordi Padullés

Fusteria Metàlica - Instal·lacions Granges

**Reparació de tota classe de
Maquinària Agrícola i Industrial**

**Avda. Comtes d'Urgell, s/n.
AGRAMUNT**

LA RIBERA

La Ribera del Sió es troba situada a la part occidental de la Depressió Central de Catalunya. Es una comarca allargada, una llenca de terreny que davalla en direcció est-oest, al llarg d'uns quaranta quilòmetres, amb una amplada mitjana de vuit mil metres. El riu Sió és l'eix que la vertebra i li dóna nom.

El Sió neix al cor de la Segarra i desemboca al Segre, poc abans que aquest arribi a Balaguer. Però la Ribera del Sió, com a comarca, comença a Tarroja i continua pels municipis de Torrefeta (Torefló) l'Aranó i Les Pallargues, (Plans de Sió), Ossó de Sió, Puigverd d'Agramunt, AGRAMUNT, Preixens, Montgai i La Sentiu de Sió.

En el seu primer tram, la comarca té uns límits imprecisos, el Sió discorre per terres planes, d'amplis horitzons, amb relleus de poca altura. Més endavant, els serrats i tossals que flanquegen el riu adquireixen entitat i a partir d'Agramunt la Ribera es troba ben delimitada per les serres de Montclar i d'Almenara, paral·leles al curs del riu, al nord i al sud respectivament. En arribar a La Sentiu, la Ribera perd progressivament les seves característiques pròpies i s'integra en el conjunt de la vall del Segre.

CLIMA I AGRICULTURA

La Ribera del Sió és el punt de confluència de la Segarra, de la Noguera i de l'Urgell i participa de les peculiaritats de les esmentades comarques en tot el que fa referència a la climatologia i al sòl i la producció agrícola.

El clima és més continental que mediterrani, rigorós, de contrastos sobtats sense etapes intermèdies. L'estiu és curt i calorós; la tardor variable i irregular; l'hivern cru, amb gelades freqüents; i a penes es coneix la primavera.

Bàsicament agrícola, a la Ribera del Sió s'hi troben terrenys de tota mena, des dels saladers als de guix; però hi predominen les terres fortes, la fertilitat de les quals està condicionada per l'abundància d'aigua. El secà es dedica preferentment als cereals i tenen poca importància les vinyes i els ametllers. D'Agramunt en avall, el Canal d'Urgell rega una part de la terra cultivable i a l'horta el conreu majoritari

és el blat de moro, seguit dels cereals d'hivern, l'alfals i alguna que altra plantació de fruiters.

L'empresa agrària que més abunda és la familiar, la qual complementa el conreu de les terres amb la ramaderia.

INDUSTRIA

La indústria està representada, principalment, per la metal·lúrgia, el tèxtil i confeccions, els manipulats de paper, la construcció i les transformadores de productes agrícoles. Es manté amb tendència ascendent la tradicional elaboració de torrons i xocolata. També és notable l'existència de ramaderia industrial, al marge de l'explotació agrària. Les empreses de la Ribera del Sió són petites i mitjanes.

LA GENT I LA HISTORIA

A la Ribera del Sió s'hi troben abundants vestigis dels temps prehistòrics i restes ben representatives —mosaics i ceràmica, entre altres— de l'època romana. Curiosament no queda cap rastre visible dels tres segles i mig de dominació sarraïna, tal vegada perquè la Ribera del Sió sempre fou terra de frontera entre moros i cristians i aquesta circumstància no afavoria la realització de cap obra estable i duradora. El Pilar d'Almenara, torre de moros segons la veu popular, diuen els entesos que és una construcció cristiana.

La nostra història comença a la segona meitat del segle onzè, quan foragitats els àrabs es reviscolaren els pobles i s'aixecaren els temples que ara possibiliten una «ruta del romànic», itinerari que podríem començar a Pelagalls per acabar-lo a la portalada principal de l'església de Santa Maria d'Agramunt.

Tots els segles han deixat la seva empremta a la Ribera del Sió, la qual cosa seria llarga de detallar. Recordem només que actualment i d'una manera semblant al que succeïa als temps dels Comtes d'Urgell, Agramunt és el centre geogràfic de la comarca i la seva capital indiscutible. A la nostra vila s'hi concentren les principals comunicacions, els serveis més importants i la majoria de l'activitat industrial. La Ribera del Sió compta amb una trentena de nuclis habitats, a part les masies, i després d'Agramunt el més poblat és Montgai. En total habiten la comarca unes nou mil persones.

DEL SIÓ

COMUNICACIONS

Malgrat estar marginada de les grans vies de comunicació, la Ribera del Sió compta amb una xarxa abundant de carreteres, la majoria deficientes en quant a la conservació. La més important és la C-240, que travessa la comarca de nord a sud, per Agramunt. Altres carreteres transversals són la Tàrrrega-Guisona, per Concabella, i les que des d'Agramunt, Preixens i Montgai porten al Pla d'Urgell per Tornabous, Castellserà i Bellmunt, respectivament. En sentit longitudinal hi ha la Balaguer-Agramunt, que recorre la part baixa de la Ribera; la de Cervera-Agramunt, per l'Aranyó; i la que des de Tarroja segueix paral·lela al Sió, pel peu dels pobles de Ribera amunt i comunica amb la de Cervera-Agramunt prop de Montroig.

DIVISIONS ADMINISTRATIVES

La Ribera del Sió s'inclou a la província de Lleida en la seva totalitat, i exceptuant Tarroja que pertany a la diòcesi de Solsona, tots els altres pobles formen part del bisbat d'Urgell; però ací s'acaba la unitat en qüestions administratives. Judicialment es reparteixen la comarca els Partits de Balaguer i de Cervera. I la divisió territorial de Catalunya efectuada per la Generalitat l'any 1936 fraccionà la Ribera en tres bocins: de Preixens en avall a la Noguera; de Les Pallargues en amunt a la Segarra; i la part central a l'Urgell.

Pel que fa referència als serveis —ensenyament, sanitat, telèfons, correus, mercats, etc— cada cas és diferent, però com a norma general podem dir que Agramunt exerceix la seva influència en una extensió variable de la part central de la comarca i els dos extrems i la perifèria nord, quan no tenen autonomia pròpia, s'integren en l'àmbit d'alguna població de les contrades limítrofes.

La demarcació municipal tampoc no coincideix exactament amb els límits de la comarca, terres i pobles plenament integrats a la Ribera del Sió tenen el seu cap de municipi en una altra comarca. I també succeeix a la inversa. Un exemple del primer supòsit, el trobem en la part meridional del municipi d'Oliola i les terres del municipi d'Agramunt, situades a l'altra banda de la serra d'Almenara, es troben en el segon cas.

No hem de perdre de vista que la Ribera del Sió —poc més de tres-cents quilòmetres quadrats— és un enclavament allargassat enmig d'unes terres bastant poblades i, dintre el que cap, fèrtils i pròsperes. En un radi inferior als vint-i-cinc quilòmetres, comptats des d'Agramunt, rodegen la nostra comarca mitja dotzena de ciutats i viles, algunes ben importants: Balaguer, Tàrrrega, Cervera, Guisona, Ponts i Artesa de Segre. Com a conseqüència d'aquesta situació, són freqüents les influències recíproques de la Ribera del Sió amb les comarques veïnes, sobretot en l'àrea de seveis.

UNA ASPIRACIO: ANAR JUNTS

Situada al bell mig de la Ribera del Sió, germana gran de la munió de pobles que graviten entorn seu i que constitueixen la nostra comarca natural, la vila d'Agramunt té una missió ben determinada com a centre aglutinador i portantveu de les aspiracions de la Ribera. Moltes són les coses que ens fan falta i n'esmentaré unes quantes, per via d'exemple.

Necessitem una nova planificació de la Sanitat que acabi amb les greus deficiències que estem sofrint. Necessitem una millora efectiva de les comunicacions i, sobretot, que aquell famós projecte de l'Eix Transversal que avui dorm el somni del justos, pugui portar-se a terme, afavorint la industrialització de la comarca. Necessitem també que la futura ordenació territorial de Catalunya reconegui la personalitat de la Ribera del Sió i no es repeteixi la facècia de repartir-nos entre tres grans comarques, com si fóssim un botí de guerra. La Ribera del Sió no té extensió suficient per aspirar a la independència administrativa; però és perfectament lògic i posat en raó desitjar que els pobles que la formen puguin recórrer junts el camí de la història.

Lluís Pons i Serra

Contestació a l'amic Guillem Viladot

El mes de juny del passat any, en el número 164 d'aquesta revista, es publicava l'article: "CARTA OBERTA A L'AMIC I SE-CIPI he de demanar-li excuses per la meua tardança, les ocupa-cions em tenen molt atrafegat, però, no per això deixava de re-cordar que tenia un deure a contestar-la, i he aprofitat aques-tes vacances parlamentàries per fer-ho.

En primer lloc he de dir que ens ha preocupat, ens preocupa i ens preocuparà el Pilar d'Almenara en tots els aspectes, i la nostra revista Sió en té proves, potser no tantes com nosaltres desitjàrem, però els motius els explicaré més endavant.

El mes de setembre de l'any 1970, el meu pare (q.e.p.d.) sig-nava un article: "Presència del Pilar d'Almenara", on deia que havia fet catalogar el Pilar com a "MONUMENT HISTORIC PRO-VINCIAL" per la Diputació a resultes d'un decret del 22 d'abril del 1944. També el diari "La Mañana" n'és testimoni. Quan una vegada vàrem demanar ajuda econòmica, amb aportacions nos-tres per a la seva reconstrucció, malgrat que personalment vaig buscar-la, no l'aconseguí.

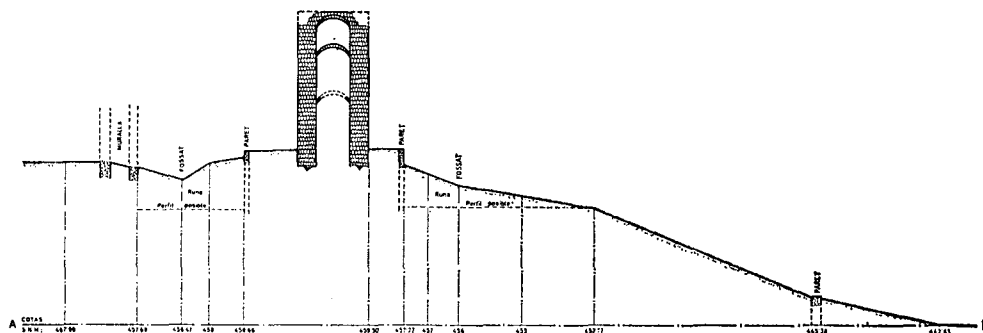
Es veritat que com a polític m'agradaria deixar una constàn-cia del que he pogut fer o del que ens han deixat fer, i en el cas del Pilar d'Almenara en sóc completament conscient del seu estat, i seria la meua gran il·lusió veure'l totalment restaurat, però en aquesta etapa de la nostra recuperació nacional, és molt difícil però no impossible; perquè a Madrid no ens donen res. A Catalunya encara no ho tenim tot com per a poder enge-gar una campanya de restauració, no solament del Pilar sinó dels nostres monuments.

Hi ha un detall que a tu i a mi se'ns escapa, i que jo vull aprofitar en aquestes ratlles per fer una crida al civisme, i és que no valdrà res restaurar un monument si aquest no és respectat. Si nosaltres de tant en tant no anéssim al Pilar a vigilar, em pregunto on seria a hores d'ara; quan es practica l'escalada del forat, les pedres de la mamposteria es desprenen i s'errosionen, agreujant encara més el mal estat del torreó, i això es fa sense cap finalitat científica. Quan es repobla de pins el seu entorn

per evitar l'erosió de la muntanya i aguantar les pedres, i es posa un rètol que diu "re població forestal", el rètol és trencat i els pins són arrancats. Quan es replanteja per l'"Instituto Geo-gráfico" el vèrtex geodèsic (perquè la serra d'Almenara és de primer ordre i base de triangulació de la província) és escan-tonat de moment. Quan ICONA dona nials per a posar als pins, aquests són trencats. Així com les excavacions a Serrallonga que també han estat fetes malbé, encara que sortosament, ja s'havia publicat un estudi d'elles, i sobre el sepulcre de corre-dor, a l'Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos de Catalunya.

Quantes vegades he hagut de fer marxar gent que excavava, i dius en la teua carta que hi hagi un accés "Fàcil i lliure"; fà-cil ja ho és ara. Encara més per a facilitar el que comentava abans?, en quant a lliure, no s'ha negat mai el pas a ningú, a no ser quan siguin les motos. Del Pilar a la carretera només hi ha uns 200 metres, ben saludables de caminar i recomanables per l'organisme.

Hi ha altres monuments històrics-artístics nacionals o provin-cials, enclavats dins de finques particulars en els quals per ar-

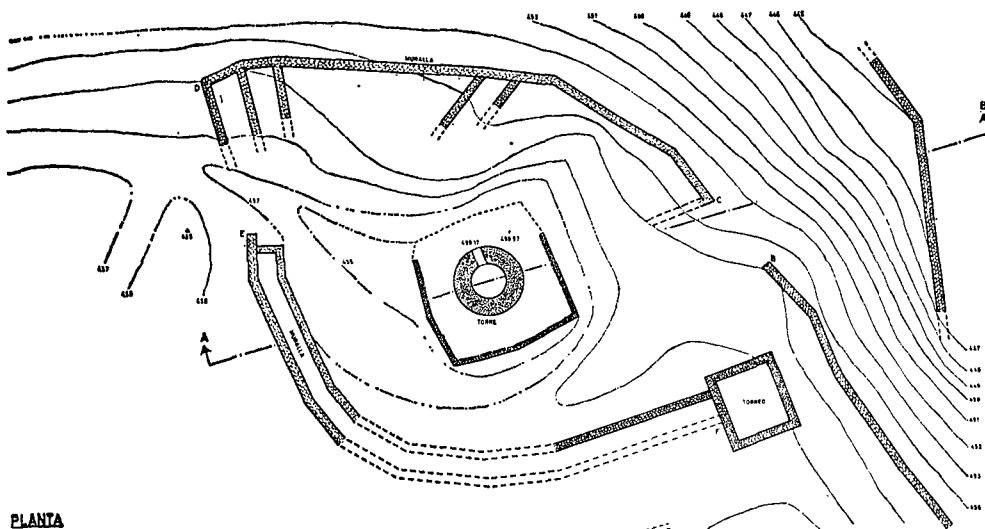
PERFIL TORRE D'ALMENARA I TERRENY

ribar-hi també s'ha de caminar, tenim els casos de l'aqüeducte romà de Tarragona (uns 700 metres de camí), el mausoleu de Centelles (uns 600 metres de camí); per citar-ne uns quants

També cal dir que referent a la importància que dónes al Pi-lar, he de dir que n'hi ha de tants o més importants, i et cito el més pròxim, com és el torreó de la Força, amb una torre ibè-rica en el seu interior.

Amic Viladot, es parla una mica massa del Pilar, ens deixem el més important, que és el RES-PECTE. Això també és tasca teva amb la teua erudita ploma i meua, en fi, de tots els agra-muntins que estimen la nostra història, el nostre passat com a poble de Catalunya; quan haurem aconseguit això, s'haurà donat un gran pas endavant en la seva restauració.

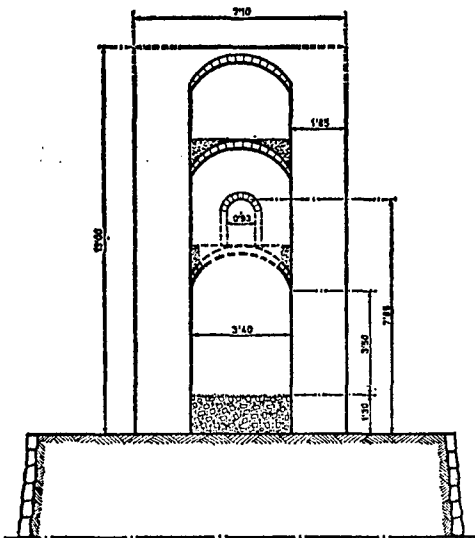
En quant a la divulgació del Pilar d'Almenara, s'ha fet un es-tudi molt complet, una part del qual ha estat publicat a l'últim volum dels "Castells Catalans" (pàg. 957, vol. VI, 2.ª part), allí veuràs la meua col·laboració amb en Pere Català i Roca, histo-riador, a ell vaig donar-li plànols i perfils eixecats per mi. La

PLANTA

part d'arqueologia, molt important, tant o més que el Pilar, afecta tota la serra i ha estat recopilada per a la seva publicació. En quant a la part d'antropologia ho estem estudiant actualment amb alguns professors, entre ells una professora alemanya, Rutta Rosenstingl, diplomada en arqueologia hispànica, tots membres, com jo, del Museu Arqueològic de la Diputació de Barcelona.

Referent a l'ecosistema format pel conjunt de la Serra d'Almenara el llibre "Natura: ús o abús" o "Llibre blanc de les gestió de la Natura als Països Catalans" (pàg. 389-apartat 9. 3,3), cita la Serra d'Almenara entre les zones a preservar dintre de les comarques de l'Urgell i del Segrià. Em sembla una evident contradicció que una zona declarada preservable en tots els aspectes; arqueològics i ecològics, pugui pretendre ser un punt "turístic de primer ordre". Ja que com tothom sap, una zona turística suposa, més o menys, urbanització, i com a conseqüència degradació. Suposo que el teu amic Francesc de Borja Moll ho deia amb tota la bona fe, i desconeixia aquestes circumstàncies.

SECCIO TORRE D'ALMENARA

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb soldadura, sinfins, treballs de torn, serralleria en general i molt aviat tota classe de treballs en fusteria d'alumini

Pressupostos sense compromís

Carrer Clós, s/n.

AGRAMUNT

Desitjo que aquesta etapa de transició sigui curta i la Generalitat pugui fer una restauració dels nostres monuments, i que sempre serà positiva si tots nosaltres hi col·laborem.

Aprofito, per a fer una crida a la consciència col·lectiva, perquè està en les nostres mans la preservació de les nostres riqueses culturals, per les quals, tot el poble d'Agramunt, ha estat sempre molt sensible.

A la disposició de tots els Agramuntins.

Josep BALL i ARMENGOL-Senador

EL Ton de Dolçmunt
per Josep Farrer

Em dic Ton i sóc de Dolçmunt, aquest és el meu poble, acabé de néixer adult i aquí visc. El nostre poble té més secà que d'horta. L'home que ens ha creat es diu Basora, vull dir Josep Farrer, diu que és molt demòcrata, antiviolenent, amantíssim de la llibertat, socialista, cristià practicant i progressista. És un amant dels "còmics", que són els paturets de la quitxalla, de la pintura des de d'Altamira, passant per Velàzquez, fins a Picasso, Tàpies, Viladecans i Guinovart, molt del cinema i de la música, des de la de Bach al jazz, cançó francesa, catalana, fins la lleugera de Perez Prado, Antoni Machin, Plateria, etc. L'interessa sobremanera la història, sobretot la d'ahir mateix, o d'abans d'ahir, o vaja, la de fa quatre dies. Ell entén que poden ser fins i tot quaranta anys o més, aquests quatre dies de què parla. Es pagès i ramader, emperò fa poesies, pinta, fa loga... Voleu més contradiccions? Jo no sé a qui pot enganyar. Au, vinga home! Sabater, a les teves sabates! Vaja que, el que no pot ser, no pot ser!

Cal tenir en compte que aquest home és un frustrat, em penso que volia dedicar-se a l'art -l'ihús- i no va poder fer-ho. El pobre, porta un empatx de lletres que no pot veure'l paït, ja en dirà de ruqueries ja, ja ho veureu!

A mi no em fumerà pas, tinc molta mà esquerra i si convé li seguiré el corrent, perquè en el fons és un bona fe i és molt fàcil enganyar-lo, pendre-li el pèl. Jo penso revelar-me de bones a primeres, comestic fent ara, perquè ell no es distingeix pas per la seva obediència a les disciplines habituals, farà el mateix que ell i, si es queixa li diré: No volies democràcia i llibertat? Doncs a fer tothom el que li doni la gana, i a dir la veritat, fora represió a tota frustració!

Per altra part, he de reconèixer que de lliure me n'ha fet del tot, hem deixa dir el que vulgui i, a ell, criticar-lo; no m'ha fet per al seu servei, més aviat diria que m'ha fet per, com... autocríticar-se, com si volés jutjar-se per després jutjar els altres. Penso, emperò, si seré com un ninot de ventríloc en les seves mans, perquè l'altre dia tot rient em va dir: Tu ets una mena de "Mr. Hyde", o "Dorian Gray", o de mòmia de Frankenstein o, del personatge de la pel·lícula "Psicosis" o, de "Mafalda". Això m'empipà molt, sobretot, en la comparació de la mòmia i del boig de "Psicosis", els altres no els conec, i li vaig contestar: Ah, fals, més que fals! M'has creat, clinic més que clinic! per a parlar de tu i de ningú més que de tu! Viu, solitari, ressentit, superb i massoquista... I ell contestà: Sento molt ofendre't, tu a mi mai no m'ofendràs, diguis el que diguis, facis el que facis, mai no m'ofendràs, ni tampoc tota persona que pensi com tu.

Ton, vaig pensar, tu al fi i al cap ets una invenció, emperò, "...tota persona que pensi com tu". Això és inexplicable, incomprendible per a mi. Ara que, una diu la boca i, a vegades, una altra és el que es pensa. Però què puc dir, si la llengua meua és com seva, si dic el que el em fa dir, si jo no sóc jo, si jo sóc d'ell! Quina manera de torturar-me! Ell sap que a mi no m'agrada el pensar i es venja forçant-me a fer-ho, el carallot. Prou, s'ha acabat! Me'n vaig al futbol a treure'm totes les cabòries del cap, a esbravar-me, a l'aire lliure, allò no fa mal a ningú, perquè al cap i a la fi el pensar -deia un mestre que vaig tenir- és de rucs.

«EL OCASO», S. A.

Companyia d'Assegurances i Reassegurances

Fundada en 1920

Agent Representant de la Companyia a Lleida

Joan Vicente i Benet

Agent Col·legiat d'Assegurances

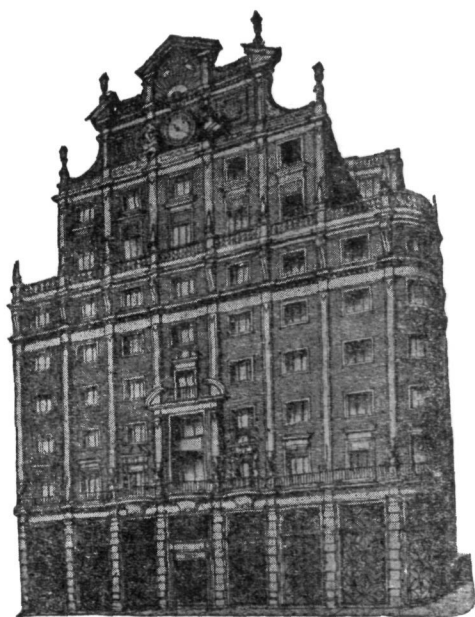
Avda. Blondel, 27 - 1.^a Tels. 222127 i 221340

Representant de la Agència a Agramunt

Ramon Vilà i Galofré

Àngel Guimerà, 10 - 2.º - 1.^a

RAMS EN QUE OPERA LA COMPANYIA:

Edifici propietat de la Companyia
Princesa, 23 — Madrid

Vida (vàries modalitats)

Incendis

Difuncions

Tot risc de la Llar

Multi-risc del Comerç

Tot risc de la Construcció

Pèrdua de Beneficis

Multi-risc Comunitats de Propietaris

Robatoris

Vidrieres

Crèdit i Caució

Crèdit Vivenda

Transports

Responsabilitat Civil

Accidents Individuals

Intervenció i Hospitalització Quirúrgica

Collites (Cereals)

Els nostres Pobles i el nostre País

Cal recordar que l'Imperi Romà, en les seves darreries, va fer seu el cristianisme i àdhuc li donà la categoria de religió oficial, la qual cosa vol dir que immediatament quedà configurada l'estructura parroquial i episcopal arreu dels seus dominis. Malgrat tot, la caiguda política de Roma a Occident —476 d.C.— afavorí l'establiment d'una colla de pobles d'origen germànic que, si per una banda no participaven de les creences de les poblacions autòctones, crearen, per una altra, unitats polítiques independents de tipus monàrquic. Políticament doncs, es trencà la unitat imperial i també la unitat religiosa però, ben aviat, el poder espiritual de l'església esdevingué tan fort que es constituí en el denominador comú de la civilització europea. En conseqüència, l'Europa medieval i feudal acceptà el teocentrisme i no cal dir que qualsevol manifestació política, social, popular i cultural tenia una motivació i un contingut essencialment religiós.

Tots sabem, però, que aquella mena d'unitat civilitzadora rebé un fort entrebanc en la mesura que els pobles islàmics, en nom d'una concepció religiosa propera però diferenciadora, ocuparen, entre altres espais, el regne cristià de la península ibèrica. Les nostres terres foren islamitzades durant quatre segles —Catalunya Nova— però no passà el mateix en l'anomenada Marca Hispànica: Aquí s'adorava Alà i els creients es reunien a les mesquites —Lleida, Balaguer i potser Agramunt— i, més amunt, s'adorava el Déu cristià i es construïren esglésies —Taüll, La Seu d'Urgell, Cardona, Ripoll, Osona, Sant Cugat del Vallès, etc.—.

Segons en Josep Lladonosa, és possible que la Ribera del Sió fos habitada per nuclis musulmans i, si fos així, podria ésser vàlida aquella opinió que diu que l'actual temple de Santa Maria, va ésser construït en el mateix indret on hi havia una mesquita, repetint-se així el procés que es donà entre la mesquita i la Seu Antiga de Lleida. Sigui el que sigui, allò que és palpable és que els antics repobladors d'aquestes terres es disposaren a bastir esglésies d'acord amb el seu neguit espiritual, amb les seves necessitats democràtiques i seguint les tècniques arquitectòniques del moment: les esglésies de Guissona, de Concabella, de Pelagalls, de Bellver, possiblement la d'Ossó, la de Castellnou, la d'Agramunt, etc. esdevenen realitats paleses tant de la importància de cadascun dels pobles com del romànic internacionalitzat de l'època.

Hom ha dit que la vila d'Agramunt va ser l'eix principal de la vida social, econòmica i, en alguns moments, política d'aquesta zona i, per aquestes raons, no podia menysprear-se el seu indiscutible protagonisme religiós. S'ha escrit moltes vegades que el temple romànic de la vila és una valuosa mostra de l'anomenada escola lleidatana la qual, partint dels mestres constructors de La Seu Antiga i passant per Agramunt, deixaren rastre des de Cubells, Vilagrassa, Verdú, Santa Coloma, etc. fins a la mateixa catedral de València. Cal pensar en la colla d'anys que calgueren per poder contruir l'església i cal pensar també en la importància demogràfica de la població agramuntina, si reflexionem sobre les grans dimensions del temple; tot això, al marge de possibles consideracions, ens hauria de fer pensar que Agramunt havia d'ésser un gran poble.

Joan NOVELL

FORN CAMATS

Sant Joan 4,

Tel. 39 02 38

FARRATGES VIÑALS

Avda. Catalunya

Tel. 39 00 31

Queviures A. VILALTA

Pl. Mercadal, 7

Tel. 39 08 61

Peixateria VILLALTA

A. Guimerà, 6

Tel. 39 06 38

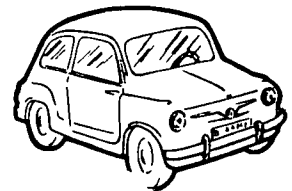
Preguem a Déu per l'ànima
de

JOAN JOVÉ I PRÓS

que morí cristianament a
Barcelona, el dia 4 de juliol
de 1980, a l'edat de 71 anys,
confortat amb els
Auxilis Espirituals.

A. C. S.

La seva apenada esposa:
Amparo Marquilles; germans,
cunyats, nebots i altres fami-
liars i amics, us demanen una
oració per la seva ànima.

Planxisteria

SANS

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

Cooperativa Agropecuària de Guissona

Tels. 20, 40 i 77
G U I S S O N A

Pinsos Compostos

Escorxador general
Frigorífic

Medicaments i
Assistència Tècnica

Material per a la
Ramaderia

Secció Agrària

ROS ROCA S. A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLC

Llenya i Carbó

F. Santamaria i Fills

Santa Esperança
Telèfon 390387

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Sastreria

UNIVERS

Avda. Carlemany, 81

LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

Informació Esportiva

El comitè d'apel·lació de la Federació Nacional de Futbol, invalidà l'acord de la Federació Catalana de Futbol, de castigar l'Agramunt amb la pèrdua del partit Agramunt-Vilanova del Camí, del qual en resultà vencedor l'Agramunt per 3-2, per aliniació indeguda del jugador Andrés, amb conseqüència que la pèrdua dels dos punts, representava la pèrdua del segon lloc de la classificació general i, com a conseqüència, el lloc privilegiat de jugar la promoció a primera Regional.

Determinada per fi la classificació de l'Agramunt, correspongué al C.F. Sant Maur disputar el partit promocional, en primer lloc al camp d'aquest equip. Aquest emocionant partit es jugà el dia 15 de juny i foren molt nombrosos els agramuntins que es traslladaren a Igualada a presenciar la lluita. El resultat fou de

C.F. Sant Maur, 4 — C.F. Agramunt, 3

Els nostres varen perdre el partit al darrer minut de joc per un molt injust penalty decretat per l'àrbitre molt casolà i protagonista.

L'eliminatòria es preveia favorable i remontable i, aquest fet, creà un clima d'eufòria a la nostra Vila i província i que era de preveure un espectacle de gran emotivitat i sense precedents a la nostra Vila.

El dia 22 es jugà el partit de volta i l'espectacle, molt ben organitzat pre la directiva fou magnífic. La Banda de trompetes i tambors i les «majorettes» d'Ivars d'Urgell, foren el colorit que ornamentà l'espectacle i tot marxà com una seda, tant per la concurrència imponent d'espectadors, com per tot el conjunt d'organització.

Malauradament, el futbol, ens dóna el disgust que l'Agramunt no pogués remuntar aquell fatídic gol de penalty i l'empat a 2 punts no fou suficient per a donar-nos l'ascens de Categoria que durant tota la campanya tant ens havíem merescut.

El partit, presenciat per més de 2.500 espectadors, no respongué en qualitat, al que d'ell s'esperava; l'Agramunt, mancat d'alguns titulars per targetes, no pogué presentar el conjunt més apropiat per lograr la victòria; la sort tampoc no ens acompanyà, els tècnics es feren un embolic i, els aficionats totalment decebutos, sortiren del camp d'esports malhumorats, desilusionats i despitats contra tots els imponderables que es solen trobar quan les coses no surten com hom desitjava.

El regustet amarg de l'ocasió frustrada, perdurarà alguns dies, però, és precís que tots recordem que el futbol és així d'incoherent, i que són molts els que una vegada o altra han sofert aquest desencís.

Cal doncs, aficionats, i agramuntins, que no volem altra cosa que el millor per l'Agramunt, que, ara més que mai, ens unim tots per a trobar la solució justa per aquest deport-espectacle, que tant ens omple els caps de setmana. Aquest any l'ascens no ha pogut ésser, anem doncs, amb entusiasme, a lograr-ho la pròxima temporada, que també promet ésser tremendament fructuosa.

Jaume Brils

JOIERIA - RELLOTGERIA
Articles de Caça i Esport

Esteve Llagunes

ELECTRODOMESTICS

Representant de les Màquines de Cosir

ALFA i REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 390261

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, s/n. ✉ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LINIES) ☎ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

GRAN MERCAT **El Rebost**

Carrer de Sió, 15

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments,
i cereals VIS-CENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències
Polígon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

Novetats Figuera

Plaça Església, 2

Tel. 39 03 88

Tels. 39 00 11 - 39 01 81

Establiments **GALCERAN**

**Carnisseries
Queviures**

AGRAMUNT

Atenció!

Festa Major d'Agramunt

12-13-14 de setembre

Enguany hem preparat un envelat metàl·lic on podran actuar en sessions de tarda i nit:

Divendres: Cobla Orquestra Costa Brava

Dissabte: Conjunt Atlàntic

Diumenge: Cobla Orquestra Girona

L'envelat disposarà de 118 llotges («palcos»). A partir del 15 de juliol s'obrirà la «RESERVA DE LLOTGES» i també la «RESERVA D'ENTRADA A LES 6 SESSIONS», amb el ben entés que aquesta serà intransferible i que no estarà a la venda durant els dies de la FESTA MAJOR.

PREUS

-1 llotja (6 cadires) ⁽¹⁾	2.500 ptes.
-1 entrada a les 6 sessions de ball ⁽³⁾	600 ptes. ⁽²⁾
-Entrada solta d'una sessió de ball	200 ptes.

- Aclariments: 1.- El fet de tenir una llotja reservada no inclou l'entrada.
2.- Aquests preus són tan econòmics pel fet que l'Ajuntament desitja fer una FESTA MAJOR «popular»
3.- Fins a 13 anys l'entrada (amb l'acompanyament dels familiars) serà gratuïta.

Per fer les reserves dirigiu-vos a l'AJUNTAMENT d'Agramunt

- Telèfon 39 00 57

- Horari d'Oficina: 12 a 2/4 de 3

Consell de Festes - Ajuntament d'Agramunt

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

MES DE JUNY

DEFUNCIONS:

Pere Pedrós Solé, 89 anys	dia 1
Josep Fernandez Castro, 77 anys	dia 5
Carles Castellà Bernaus, 57 anys	dia 9
Rosa Felipó Vidal, 79 anys	dia 14

MATRIMONIS

Antoni Capellades Perera, amb Montserrat Vicens San Agustín	dia 14
Antoni Alcalde Dominguez, amb M. ^a del Carme Montes Saias	dia 14
Joan Vilalta Sorribes, amb Maria Antonia Gili Pampalona	dia 21
Pere Martín Sánchez, amb Antonia Carmen Tella Ribes	dia 29

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE JUNY

Dia	6	4	litres m. ²
>	7	3	>
>	9	1'5	>
>	12	2'8	>
>	13	1	>
>	16	1'5	>
>	20	9	>
>	21	1'2	>
>	22	9'2	>
>	25	1'5	>

Total 34·7 litres m.²

L'Observador: DEUDAT PONT

AGRO-SIÓ, S. A.

Al servei de la
pagesia de la comarca

Cereals, Adobs, Llavors,
Herbicides, Insecticides

Ctra. d'Artesa Tel. 39 06 62
AGRAMUNT

L' Ajuntament Informa

OBRES

Han finalitzat les obres de construcció del mur de contenció al marge dret del riu Sió al seu pas per sota el pont de la carretera de Tàrrega. També s'hi han construït unes escales per permetre el fàcil accés des d'aquella carretera a la zona verda existent al costat del riu.

Donat l'estat en què es troba el carrer de les eres, principalment en la seva primera meitat, i la bona disposició dels veïns afectats, s'acordà la prompta realització de les obres de pavimentació que es duran a terme el més ràpidament possible.

Aprofitant les vacances estiuenques s'estan realitzant una sèrie de millores en l'edifici de les Escoles a l'igual que es féu l'estiu passat. Malauradament no es podran fer les que es voldria, ja que no s'han confirmat encara les peticions de subvencions sol·licitades a tal fi. Es voluntat, però, del Consistori, d'anar dignificant l'edifici, almenys dins de les possibilitats de l'Ajuntament.

En quant al nou edifici escolar a construir al Passeig Nou, s'està a l'espera de l'adjudicació de l'obra, havent-se tramès ja tota la documentació sol·licitada darrerament referent a la topografia i serveis. Com ja notificarem en el seu moment, s'està vetllant molt estretament aquesta ja urgentíssima construcció escolar.

PATRIMONI CULTURAL

S'està treballant en l'habilitació del soterrani de l'edifici del Mercat per a museu i sala d'exposicions i que es confia poder inaugurar la propera Festa Major amb una exposició del Patrimoni Arquitectònic de la Ribera del Sió, que té cura de preparar el Consell Municipal del Patrimoni Cultural. També han començat les tasques de classificació i ordenació del material de l'Arxiu Històric Municipal així com la recerca dels documents que foren trets de la nostra vila durant la Guerra Civil i dels que no es sap on paven.

ESPORTS

Finalitzat el curs de Promoció Esportiva d'enguany, s'està preparant el del curs proper. A tal efecte i com a conseqüència de la nova orientació donada a l'esport escolar per la Comissió Mixta Generalitat Consell Superior d'Esports, s'han creat els Consells Comarcals de l'Esport integrats per Ajuntaments, associacions de pares, centres escolars, etc. En la formació del Consell de la comarca de l'Urgell que tingué lloc el passat dia 12 de juny a Anglèsola, sortí elegit sots president el Regidor d'Esports d'Agramunt.

Paral·lelament a la promoció de l'esport entre infants i joves, s'han d'anar creant les instal·lacions adequades per a la seva pràctica. A tal fi s'han cursat ja les peticions d'ajut als organismes pertinents i s'ha encarregat el projecte per a la construcció d'una pista poliesportiva que s'instal·larà en el recinte del Camp Municipal d'Esports. A conseqüència d'aquesta situació s'ha de donar una nova estructura al recinte, amb col·laboració amb el C. de F. Agramunt, que també té en tràmit la construcció d'una tribuna i vestidors.

Si la pràctica de l'esport és molt important per la joventut, també ho és per les persones en edat ja adulta. Per facilitar aquesta pràctica, ja fa uns quants mesos que es feren gestions per instal·lar les senyalitzacions d'un circuit natural de "footing", que es posarien al segon tram de la zona verda del Sió. Es confia que ben aviat podrem veure "fent salut" els agramuntins adults.

NOU HORARI

Es comunica per a general coneixença, que les oficines municipals estaran obertes al públic de les 12 a 2/4 de 3 de la tarda, excepte els dissabtes, que ho estaran d'11 a 1 del migdia.

AGREGATS

S'ha rebut una subvenció de 550.000 ptes. per a l'arranjament de carrers i construcció d'un mur, que es portà a terme, al barri de Montclar.

S'ha fet efectiu a la Companyia Telefònica una primera entrega de 88.000 ptes. per a la instal·lació del telèfon al nucli d'Almenara.

Ha estat acceptada la dimissió per assumptes propis, presentada per l'alcalde del barri de Donzell, Sr. Oliva.

REMODELATGE SERVEIS TECNICS I ADMINISTRATIUS

Donada la creixent complexitat dels serveis tècnics i administratius del nostre Ajuntament, així com la situació creada en el darrer any, s'han contractat els serveis d'equips de serveis municipals per a la posada al dia i millor desenvolupament de les tasques tècniques i administratives.

Es tracta, en primer lloc, de donar sortida a tots els expedients i documentació acumulada i la creació d'un cens municipal real i al dia, que abarqui totes les àrees, i que possibiliti la igualtat en el tracte impositiu i la simplificació administrativa. Així mateix, donada la no renovació de contracte amb l'arquitecte Sr. Eduard Escolà, serà l'equip DYNA amb serveis d'arquitecte, aparellador i enginyer que cuidarà de les qüestions d'urbanisme.

CONSELL DE FESTES

En aquest mateix número de SIO trobarà el lector informació de la propera Festa Major. Si l'any passat la nostra festa marcà ja un gir vers el que hauria d'ésser una festa popular, enguany, amb més temps de preparació, s'ha intentat donar-li encara més aquest caire, conjuminant la participació popular en l'aspecte econòmic, sempre tan important i condicionador. Es confia que els agramuntins i comarcans donaran als actes que amb tanta cura a programat l'equip del Consell, sobretot el signe festamajoraire més característic i tan enyorat com és l'envelat.

PERMISOS D'OBRES

A Francesc Clotet, per construcció d'un immoble, compost de Baixos i un pis, al pati de la seva propietat, situat al carrer Camí de Puelles.

A Josep Miralles Molins, per obres interiors al pis de la seva propietat, situat a l'Avda. Jaume Mestres.

Caixa d'Estalvis de Catalunya, per poder escombrar el local llogat al carrer d'Angel Guimerà.

A Jaume Solanes Puig, per arrebossar part dels baixos de la façana de la casa de la seva propietat, situada a la Baixada del Sindicat.

A Angel Mas Grau, per col·locació d'unes reixes metàl·liques a les portes de la farmàcia de la seva propietat, del carrer Angel Guimerà.

A Pere Rovira Pijuan, per poder realitzar obres interiors a l'immoble de la seva propietat, situat a Plaça del Pou, 18; així com pintar la façana del mateix edifici.

A Penè Balagueró Cercós, per arreglar i obrir una finestra a la cuina de l'edifici de la seva propietat enclavat a l'Agregat de Montclar.

A Ramon Marquilles Areny, per la construcció d'un trespol de 24 m², al cobert de la seva propietat, situat al camí de Les Eres.

A Josep M.ª Baró Marquilles, per obres d'allargar el balcó de la façana de l'immoble de la seva propietat del carrer Sió, 12, així com obres interiors dins el mateix edifici.

A Lluís Pons Martí, per la col·locació d'un seient a la part dreta a l'entrada de l'immoble de la seva propietat, Raval Sant Francesc, 24.

A Ramon París Pijoan, per construcció d'un immoble, compost de baixos i un pis, al pati de la seva propietat, situat al carrer Comtessa Aurembiaix.

A Jaume Vidal Ricart, per realitzar obres interiors a la casa de la seva propietat, enclavada a la Carretera d'Artesa.

A Marcellí Pampalona Peralba, obres interiors al BAR SPORT, de la seva propietat, enclavat a la Plaça Mercadal.

A Domènec Villalta Tallaví, obres en la part del darrera de la casa de la seva propietat, situada a la Plaça Amball.

A Ramon Solé Mirallès, per realitzar les obres de tancar el pati de la seva propietat, enclavat al camí LES PLANES.

A Josep Salguero Martín, construcció d'un envà dins el pis de la seva propietat, carrer N.^a Srª Socors.

Col·legi Religioses Concepcionistes, obres interiors, dins el col·legi, enclavat al carrer Angel Guimerà.

A Josep Fernández Perera, per poder realitzar obres interiors a l'edifici de la seva propietat, situat al carrer Estudis Nous.

A Josep Figuera Camats, per acondicionar els baixos de la seva propietat, situats al carrer Sió, 6.

A Ramon París Comes, per obres d'adeqüament del garatge de la seva propietat, situat al carrer de Sabateria.

A Josep M.ª Panadés Pont, per obres interiors a una de les vivendes de la seva propietat, enclavat al carrer Avda. Catalunya.

A Miquel Serra Teixidó, per la renovació del permís d'obres de construcció d'un edifici compost de baixos i un pis, al carrer Avinguda Clos.

A Joan Figuera Fusté, per poder realitzar obres interiors a l'immoble de la seva propietat, enclavat al Raval de Puigverd, s/n.

A Josep M.ª Inglés Mortés, per realitzar obres interiors a l'immoble de la seva propietat, al carrer Plaça del Pou.

A Benvingut Llena Colomar, per la construcció d'un cobert per magatzem de palla, al terreny de la seva propietat de l'Agregat de Mafet.

A Josep M.ª Jolonch Trepal, per construir la bassa d'una sitja per encabir blat i arreglar la teulada, a la fàbrica de farines de la seva propietat.

A Manuel Mazón Ribó, per arrebossar els baixos de la part exterior de la casa de la seva propietat, situada al carrer Sió.

A Josep Penella Bertrán, per realitzar obres interiors, dins l'immoble de la seva propietat, del carrer Sió

A Alart Forn Gasol, per realitzar obres interiors dins l'immoble de la seva propietat, del carrer Aspí, 29.

A Joan Masana Llena, per restaurar la teulada d'un cobert de la seva propietat, dins l'Agregat de Mafet.

A M.ª Isabel Casulleras Peropadre, per la col·locació d'una vela a la tenda de la seva propietat, del carrer Avda. Catalunya.

A Francisc Mancedo Calderón, per la construcció d'una baraca a l'hort de la seva propietat.

A Antoni Zambrano Zambrano, per netejar de runa el pati de la seva propietat, del carrer Teixidors.

A Josep Lecha Reixachs, per obres de restauració de la teulada de la casa de la seva propietat i pintar la façana del mateix immoble, carrer Plaça Dula.

A Ramon Puigpinós Comelles, per realitzar obres interiors a l'immoble de la seva propietat, enclavada al carrer del Canal.

PRESES D'AIGUA

Jaume Puig Condal, pis i tenda de la seva propietat, Avda. J. Mestres.

Ramon Puig Granés, tenda de la seva propietat, Avda. J. Mestres.

ALTRES PERMISOS

Ramon Llorens Feliu, instal·lació d'un servei de Pompes Fúnebres, carrer Estudis Nous.

FACTURES APROVADES

Transport Cèlia, per grava arena plantar gespa i obres municipals	7.000
E. S. A., per gas-oil pels vehicles municipals, segons factura	36.746
F.E.C.S.A., per força motriu, enllumenat públic i depend. mes abril	353.855
Inst. N. Batxiller, part proporç. enllumenat aula E.G.B. mes de maig	17.368
Jaume Areny, per objectes servits a compte de l'Ajuntament	1.835
Ramon Gili Cases, reparacions xarxa aigües pot.	4.240
Confederació Aigües de l'Ebre, permís del Riu Sió	810
J. A. Martí, fotografies patrimoni Arquitectònic i altres	12.500
O. Colomer, per un projector diapositives	7.000
F.E.C.S.A., rebuts de llum, edifici Avda. J. Mestres	5.100
Simeó Miquel, minuta d'honoraris com a advocat	16.000
Revista Certamen, subscripció de l'any actual	2.950
Aportació Municipal als cursos Català, celebrats durant 1980	12.300
Manuel Morales Arques, per medicació de terrenys i carrers	12.085
J. Burballa, per material esportiu servit	8.595
Institut N. Previsió, Assegurances Socials, obrers Municipals	117.084
M. Puigpinós, a Cte. construcció Mur del Sió	150.000
Al mateix, resta construcció Ninxos Cementir Municipal	378.000
Per Defensa Automòbils i sinistres Internacionals	3.087
Assurances La Catalana, Incendis Casa Consist.	1.466
Lluís Cases, confecció nòmines de Seguretat Social	4.955
Ferran Ribera, per hores compressor, en obres Mun.	1.350
Ferran Ribera, per hores compressor, en obres Mun.	1.350
A. Segur, per unes abraçaderes, servei aigües	500
Antoni Clotet, per bales de palla, cavall escorxador Municipal	2.850
Antoni Viñals, bales d'alfals, cavall escorxador M.	4.417
Antoni Esteve, factures materials per obres Mun.	4.950
Josep M. ^a Pijuan, per diapositives	900
Estació Servei d'Agramunt, per carburants, vehicles municipals	7.189
Cia. Telefònica N. Espanya, instal·lació telèfon a Almenara, Agregat	88.000
Institut N. Batxillerat, fluït elèctric aules E.G.B. mes d'abril	13.106
Impremta Pera d'Agramunt, per material d'oficina	14.676
Miquel Pintó Abadal, materials construcció obres M.	491

LES CINC MIL PESSETES

per Guillem Viladot

Quan l'amo de cal Vimet enllestí, la Petra, la criada, entrà a la cambra. L'amo havia anat a fira a Verdú. Un cop desmudat, l'amo feu un mos i se n'anà a girar l'aigua a una parada de panís.

La Petra, abans de desar la muda, l'espolsà al balcó, especialment els pantalons. Era la roba que només sortia els dies molt assenyalsats. La Petra la tractà amb respecte, ja que aquest era l'únic vestit ho que tenia l'amo.

Quan tornà de regar, l'amo es recordà de les cinc mil pessetes que s'havia emportat a Verdú. Anà a l'armari a buscar-les, però no les trobà a cap butxaca, ni a les dels pantalons ni a les del gec ni a les de l'armilla. Posant una cara molt ferrenya preguntà a la seva dona si les havia tocades. Ella va dir que no, i ho va dir entre sorpresa i admirada. De seguida s'encetà un recel entre el matrimoni, ja que ella sospitava que se les havia jugades al monte. Ell ho negà amb energia i afirmà molts cops que no se n'havia gastat ni cinc cèntims, i que les havia tornades totes senceres a casa. Quan van estar tips de fer-se retrets mutus, i de desconfiar un de l'altre, van començar a dubtar de la Petra, la criada, a qui van sotmetre a un interrogatori gairebé policial.

La Petra negà l'acusació. De primer ho féu amb mocs i llàgrimes, i es diria que de genolls. Després, un cop refeta, els amenaçà amb deixar-los si continuaven desconfiant d'ella. Passats uns dies, amos i criada es reconciliaren, i s'encetà un escorcoll a fons dels fets. Fil per randa, van refer tot el que havia passat a casa des de la tornada de l'amo de la fira de Verdú. Es reconstruí tota la història. Cadascú confessà, minut, per minut, el que havia passat. Gràcies a tots els detalls aplegats va ser possible de creure que les cinc mil pessetes havien desaparegut quan la Petra va espolsar els pantalons al balcó. El disgust va ser molt gros però la pau tornà a presidir aquella família.

Al cap de trenta anys, o sigui per allà els anys setanta, una persona del poble va assabentar a cal Vimet que volia tenir una entrevista amb l'amo. Se la hi concedí. Al final, aquella persona lliurà a l'amo

cinc mil pessetes que havia rebudes d'una tercera persona que es trobava en perill de mort i que, abans de morir, volia restituir uns diners que havia recollits, feia molt de temps, de sota el balcó de cal Vimet. Aquell moribund, al seu degut temps, s'assabentà pels comentaris que es feren arreu, que a cal Vimet se'ls havia extraviat una fortuna, i que ell l'havia trobada. A l'hora de la mort, la seva consciència l'empenyia tan fort que no va poder resistir el seu pes. I demanà a un veí que reposés, en nom seu, aquell capital.

L'amo de cal Vimet reaccionà amb una certa filosofia que el menà a renunciar a la plusvàlua i dirigir-se de dret a l'estanc on comprà cinc mil pessetes de loteria de Nadal. L'amo de cal Vimet sempre havia estat un home de mala sort, i quan en parlava sovint es referia a la pèrdua de les cinc mil pessetes que els anys quaranta s'havia endut a la fira de Verdú. Però aquell any se li girà el fat, i va treure de la rifa, tres-centes mil pessetes.

La història, de fet no acaba aquí, ja que en aquest punt és quan l'amo de cal Vimet començà a fer-se preguntes. Per exemple: per què aquella persona no havia tornat abans les cinc mil pessetes si sabia de qui eren? L'amo de cal Vimet, licat a escorcollar, recordà com moltes vegades aquella persona se l'havia mirat, es diria, amb una certa intenció. Com quan comprà el sis-cents, o l'erra-vuit, o el tractor. Què volia dir aquella mirada? Volia dir que a cal Vimet vivien bé i que, per tant no necessitaven les cinc mil pessetes? I en el comble de l'especulació, l'amo de cal Vimet, que ja passava dels setanta anys, s'interrogà així: què deu passar quan hom s'afronta amb la mort i entra aquest desig tan fort de posar ordre al desgavell que s'ha protagonitzat al llarg de la vida?

L'amo de cal Vimet en sortí canviat de tanta meditació, i molt decidit. El primer que féu va ser dipositar cinc mil pessetes al jutjat del poble. Perquè aquelles cinc mil pessetes de la fira de Verdú dels anys quaranta no havien existit mai.